Frifindelse for ærekrænkelser

Frifindelse for ærekrænkelser

Sagsøger, der er medlem af Folketinget og partiformand, anlagde sag mod Sagsøgte, ligeledes medlem af Folketinget og politisk leder, med påstand om, at Sagsøgte skulle anerkende, at tre udsagn, fremsat under en partilederdebat i Randers, var ærekrænkende.

Sagen kort fortalt

Den 11. november 2025 blev der afholdt en partilederdebat i Randers med deltagelse af Sagsøger og Sagsøgte samt en række øvrige politikere. Under debatten kommenterede Sagsøgte på Sagsøgers udlændingepolitik, og Sagsøgte fremsatte i den forbindelse følgende tre udsagn:

> ” Man vil gerne internere og deportere tusindvis af medborgere bare fordi de har en anden tro eller har en anden hudfarve end de fleste af os, der er i rummet her”
>
> ” Hvis jeg har forstået dit interview i Weekendavisen rigtigt, så vil du gerne internere op mod hundredetusind danskere, hvis de har anden etnisk baggrund og ikke vil rejse ud frivilligt, fordi du synes de skal rejse ud”
>
> ” Hvis du vil internere hundredetusinde med anden etnisk baggrund”

I umiddelbar forlængelse heraf meddelte Sagsøger Sagsøgte, at der ville blive anlagt sag mod Sagsøgte, hvis denne ikke inden 24 timer fremsatte et dementi. Da Sagsøgte ikke efterkom kravet, anlagde Sagsøger den 22. november 2025 sag mod Sagsøgte.

Sagens udfald

Som det første skulle retten tage stilling til, om de tre udsagn var ærekrænkende og i strid med straffelovens § 267. Efter en samlet vurdering af udsagnenes indhold og den sammenhæng, hvori de blev fremsat, fandt retten, at alle tre udsagn var egnede til at krænke Sagsøgers ære.

Retten skulle herefter tage stilling til, om de fremsatte udsagn var berettigede efter straffelovens § 267, jf. § 269, stk. 1. Retten skulle i den forbindelse foretage en afvejning af på den ene side hensynet til Sagsøgtes ytringsfrihed, jf. artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), og på den anden side hensynet til beskyttelse af Sagsøgers omdømme, jf. EMRK artikel 8.

Retten fandt, at de fremsatte udsagn havde karakter af værdidomme (value jugements), og at der derfor ikke kunne kræves sandhedsbevis for udsagnene, men at der dog skulle foreligge et

tilstrækkeligt faktuelt grundlag til støtte for dem.

Efter praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Højesteret lagde retten på den ene side vægt på, *at* udsagnene blev fremsat som led i en offentlig debat om emner af væsentlig samfundsmæssig interesse, *at* Sagsøgte som medlem af Folketinget har en særligt vidtgående ytringsfrihed, *at* Sagsøger som medlem af Folketinget og partiformand i forbindelse med en offentlig politisk debat om udlændingepolitik, hvor han selv har tilkendegivet politiske holdninger, der har kunnet give anledning til debat og kritik, må udvise en højere grad af tolerance, end når det drejer sig om privatpersoner, *at* udsagnene blev fremsat mundtligt og spontant og med henblik på at fremkalde en debat, *og at* Sagsøger havde mulighed for at kommentere på udsagnene umiddelbart efter, de blev fremsat. Disse omstændigheder talte for, at Sagsøgtes udsagn måtte anses for berettigede under hensyn til ytringsfriheden, jf. EMRK artikel 10.

Retten lagde på anden side vægt på, at udsagnene for Sagsøger som medlem af Folketinget og partiformand kunne være særligt stigmatiserende, hvilket talte for, at udsagnene ikke var berettiget under hensyn til beskyttelse af Sagsøgers omdømme, jf. EMRK artikel 8.

Efter en samlet vurdering fandt retten, at der var påvist et tilstrækkeligt faktuelt grundlag for Sagsøgtes udtalelser, og retten tog herefter Sagsøgtes frifindelsespåstand til følge. Retten lagde i den forbindelse navnlig vægt på, at Sagsøgtes udtalelser var fremkommet på baggrund af en avisartikel, og at artiklen kunne efterlade en uklarhed om Sagsøgers holdning til remigrationsbevægelsen.

Sagen blev behandlet af tre dommere, der var enige om dommens resultat.

Afgørelsesdato

Dommen (sag BS-56814/2025) blev afsagt af Retten på Frederiksberg den 16. oktober 2026.